

А какъ тогава бѣше нашата дѣсна бригада? Гдѣ бѣше тя? Какво правѣше тя?

Какво ли правѣше?

Ето какво правѣше: въ сѣщото врѣме, когато маршала-поетъ цитираше своитѣ персийски стихове, и когато рускитѣ топове при Обрѣтеникъ откриха огънь, полковникътъ, който командваше дѣсната бригада, спокойно бѣше отстѣпилъ безъ да си бѣше далъ даже трудътъ да ни увѣдоми за това. (*и. схема № 5*).

Както виждате, положението не бѣше едно отъ приятнитѣ. Азъ бѣхъ натоваренъ отъ Фуадъ-паша да доложа за всичко на маршала Ахмедъ-Еюбъ, който ни и заповѣда веднага да се оттеглимъ къмъ Гюль-Чешме. Отстѣпленieto на цѣлата дивизия се изпълни прѣзъ нощта, безъ да бждемъ безпокоени отъ руситѣ, вѣроятно за това, защото ние имъ отстѣпихме единствения прѣлметъ, който можеше да ги отегчава! А слѣдъ два дена, за голѣмо отчаяние на всички ни, ние се връщаме къмъ своитѣ лагери, сѣщо така клюмнали както и по-прѣди.

Кавалерийската дивизия бѣше съвършено раздробена и изразходвана въ конвой на пашитѣ и за съдържанието на летящата поща; Русчукитѣ войски си се върнаха въ Русчукъ, а Шуменскитѣ получиха заповѣдъ да се отправятъ за Шуменъ!

Когато, по-послѣ, азъ попитахъ маршала Ахмедъ-Еюбъ за необяснимата причина на това отстѣпление, то той ми отговори, че отъ Цариградъ била пристигнала заповѣдъ да се отстѣпи, вслѣдствие получената телеграма отъ нашия въ Виена посланикъ Алеко-паша, въ която телеграма Алеко, който поради своитѣ славянски връзки, по-послѣ биде избранъ за губернаторъ на Източна Румелия, — билъ телеграфиралъ, че